

[Indenrigsministeren.]

bedre i Dag end i Gaar, kan for saa vidt være underordnet, men hvad Sagens Realitet angaar, vil jeg slutte i Dag med at sige det samme, som jeg sagde i Gaar, for at ingen skal misforstaa mig: Disse Lovforslag er afvist af Regeringen. Ikke de Spørgsmaal, som Lovforslagene berører, for de er for længst taget op af Regeringen til Udredning. Saaledes forholder det sig, ærede Medlem.

Det ærede Medlem gentog nu, at det kunde dog ikke være *hans* Opgave at angive, hvor han tænkte sig at tage Pengene fra. Det ærede Medlem siger: Vi har vist Vejen, vi vil have nye indirekte Afgifter af den ene eller den anden Art. Ja, men der er jo saa forfærdelig mange indirekte Afgifter. Hvis det ærede Medlem blot en Gang vil læse Toldloven igennem, vil han se, at der er et overordentlig stort Udvalg, og derfor betyder det intet i al Almindelighed at udtale, at man vil have indirekte Afgifter. Dernæst siger det ærede Medlem: Vi vil have Besparelser. Ja, Besparelser vil vi formentlig alle have; foreløbig er det Regeringen, der har foreslaaet Besparelser. De Herrer maa sige, *hvilke* Besparelser de vil have, for medens det, naar det drejer sig om Nedbringelse af Ejendomsskatte, er i Landbokommissionen, det foregaar, saa er det, naar det drejer sig om, hvorledes de Herrer vil dække disse Udgifter, *her* det foregaar i dette Øjeblik.

Ordføreren for Forslagsstillerne (S. Rasmussen): Ja, Ministerens Humør kan jeg ikke saadan helt ud greje, men jeg har hørt, hvad han har sagt, og jeg beklager i allerhøjeste Grad den sidste Udtalelse: at disse Forslag er afvist fra Regeringens Side med den Begrundelse, at de Spørgsmaal, de omfatter, behandles i Landbokommissionen. Jeg beklager i allerhøjeste Grad, at Regeringen afviser saadanne Forslag som dem, vi her har stillet, og jeg tror, at naar det bliver kundgjort ud over Landet, vil det komme Regeringen dyrt at staa, at de ikke vil gaa i Forhandling om disse Forslag, selv om de siger, at der er Ting deri, som de er enige med os om.

Stensballe: Jeg opfattede Ministerens Udtalelse saaledes, at han vilde tillægge mig den Mening, at Vejene ikke trænger til Udvidelse. Det mener jeg i høj Grad de gør adskillige Steder, men jeg mener, det er bedst, at de faar de Udvidelser, som Vejenes Ejere, nemlig Kommunerne og Amterne, selv mener er tilstrækkelige, og at der ikke stilles generelle Krav om store Vejbredder og flot Udstyrelse, saaledes som der bliver

ved de Tilsagn, der kommer fra Ministeriet for offentlige Arbejder om de særlige Vejarbejders Udførelse. Jeg mener, at det maa være de lokale Vejmyndigheder, som har det afgørende Ord i saa Henseende, og at der ikke skal dikteres noget herinde fra. De har jo hidtil kunnet bestride Administrationen af vort Vejnet og kan det forhaabentlig ogsaa i Fremtiden.

Hauch: Det, der giver mig Anledning til at bede om Ordet for en kort Bemærkning, er den højtærede Indenrigsministers Udtalelse om, at Regeringen maa afvise og har afvist dette Forslag formelt, hvorimod man er villig til at forhandle om Realiteter. Det synes jeg ikke den højtærede Indenrigsminister skulde gøre, thi formelt er der dog intet i Vejen, og dersom det høje Ministerium vilde forhandle med os om Realiteter, ja, saa kunde den højtærede Indenrigsminister have sagt: Vi vil forhandle om Realiteter, og vi vil ogsaa forhandle om dette Forslag, men vi ønsker en Besked fra Landbokommissionen — og saa kunde man have fremkaldt denne Besked derfra. Jeg beder dog om, at man er opmærksom paa indenfor Ministeriet, at naar der forelægges et Lovforslag her i Tinget og det behandles paa normal Maade, kan der ikke være nogen Grund til formelt at tage Afstand derfra; men skulde det vise sig, at Regeringen er villig til at gaa ind i en Forhandling om Realiteter i dette Forslag, saa er der jo en Mulighed for, at vi kan naa til en Overenskomst.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at dette, at Regeringen vil forhandle om Realiteter, som berøres af disse Forslag, er jo noget, der siger sig selv. Derfor er Landbokommissionen nedsat, derfor forhandler man i Landbokommissionen om disse Realiteter, og derfor har vi indbudt Repræsentanter for de to Flertalspartier her i Tinget til at forhandle derom. Alene ud fra dette formelle Synspunkt afviser vi Forslagene, fordi de jo i og for sig maa tages som Demonstrationforslag, naar disse Spørgsmaal af Regeringen er henlagt et bestemt Sted til hurtig Behandling. Medens dette er et formelt Spørgsmaal, bliver det reelle Spørgsmaal tilbage, nemlig Indholdet af Forslagene, og dette Indhold har jeg tilladt mig at belyse i Gaar. Ogsaa paa Grund af Indholdet maa Regeringen afvise dem. Men det betyder ikke en Afvisning af Spørgsmaalet, som jeg sagde i Gaar, og hvor Behandlingen af Spørgsmaalet foregaar, er sagt tidt nok.